

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget har til formål at sikre de nødvendige hjemler i miljøbeskyttelsesloven til at gennemføre Rådets direktiv 99/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (deponeringsdirektivet). Direktivet trådte i kraft den 16. juli 1999 og skal være gennemført i medlemslandene senest den 16. juli 2001. Direktivet er optrykt i EF-Tidende nr. L 182 af 16. juli 1999, side 1 og er optaget som bilag 2 til lovforslaget. Deponeringsdirektivet er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 130 s - nu artikel 175 (1) - og de enkelte medlemsstater har derfor mulighed for at indføre strengere nationale regler begrundet i hensynet til miljøet.

2. Hovedpunkterne i lovforslaget

Hovedpunkterne i lovforslaget, der i det væsentlige alene vedrører listevirksomheder, der driver anlæg for deponering af affald, er følgende:

De to større ændringer er forslaget til ny § 39 b og § 50 a.

Der foreslås en ny § 39 b, hvorefter den, der driver anlæg for deponering af affald pålægges at stille sikkerhed for de forpligtelser, som påhviler deponeringsanlægget.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 a har til formål at gennemføre deponeringsdirektivets bestemmelse om, at alle omkostninger ved etablering og drift af deponeringsanlæg, samt nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, skal være dækket af den betaling, virksomheden forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald på anlægget. De foreslåede ændringer af § 48 har sammenhæng hermed. Virksomhederne skal kunne redegøre for den tilstrækkelige omkostningsdækning. Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan omkostningsdækningen skal dokumenteres.

Med forslaget til ændring af lovens § 7, stk. 3, bemyndiges ministeren til bl.a. at fastsætte regler om teknisk viden hos ledelsen af virksomheden m.v.

Med forslaget til ny § 37 b bemyndiges ministeren til at fastsætte regler, hvorefter bestående virksomheder pålægges en pligt til at indsende oplysninger til brug for godkendelsesmyndighedens afgørelse om, hvorvidt anlægget enten lever op til eller kan bringes til at leve op til direktivets krav eller, at driften skal ophøre.

Med forslaget til ny § 41 e sikres driftsherren fortsat adgang til ejendommen uanset om rådigheden senere er overgået til en anden. En senere rådighedsindehaver forpligtes med denne bestemmelse til at tåle, at driftsherren kan overholde sine forpligtelser til nedlukning og efterbehandling. § 41 f forpligter godkendelsesmyndigheden til at lade oplysning om, at driftsherren eller påbudsadressaten skal have rådighed til at opfylde sine forpligtelser til nedlukning og efterbehandling tinglyse på ejendommen til oplysning for en senere rådighedsindehaver.

En række ændringer foreslås til sikring af, at deponeringsanlæggene foretager nedlukning og efterbehandling i overensstemmelse med direktivets krav, når anlæggene ikke længere modtager affald.

Endelig foreslås en ændring af jordforureningsloven, hvorved fastslås, at den generelle 30-års-regel for adgangen til at meddele påbud til forurenere skal regnes fra ophøret af efterbehandlingen, når det drejer sig om affaldsdeponeringsanlæg.

3. Direktivet om deponering af affald

Direktivets formål og indhold

Deponeringsdirektivet har til formål at sikre fælles EU-kriterier og -standarder for affaldsbortskaffelse ved deponering. Det gøres ved hjælp af driftsmæssige og tekniske krav til deponeringsanlæg. Direktivet indebærer blandt andet:

- at alle nye deponeringsanlæg skal godkendes - offentligt ejede såvel som privat ejede - mens alle bestående anlæg enten skal eller skal bringes til at overholde samme standard som nye anlæg eller nedlukkes senest den 16. juli 2009,